

REVERENDISSIMO
DOMINO BRONISLAW WENANTIO ZUBERT OFM
IN MEMORIAM (1935-2015)

Bronisław Zubert urodził się 28 kwietnia 1935 r. w Katowicach-Ochojcu. Był drugim z pięciorga dzieci Józefa i Marii z domu Rydzek. W 1942 r. rozpoczął edukację w szkole podstawowej. Następne etapy jego kształcenia były związane z zakonem franciszkanów; Niższe Seminarium Duchowne w Nysie w latach 1948-1950 oraz w latach 1950-1952 w Jarocinie. W dniu 20 sierpnia 1952 r. rozpoczął nowicjat we franciszkańskiej Prowinjii Wniebowzięcia NMP i przyjął imię zakonne Wenanty; 25 sierpnia

1953 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Jako młody zakonnik rozpoczął przygotowania do przyjęcia sakramentu święceń, studiując filozofię w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Opolu (1953-1955). Studia teologiczne odbył już w seminarium w Katowicach-Panewnikach (1955-1959). Podczas trwania studiów teologicznych złożył maturę przed Państwową Komisją Egzaminacyjną w Katowicach, jako ekstern. W panewnickiej bazylice św. Ludwika złożył profesję wieczystą dnia 15 grudnia 1956 r., a 14 sierpnia 1958 r. przyjął święcenia prezbiteratu z rąk księdza biskupa Herberta Bednorza.

W roku 1959 rozpoczął studia na Wydziale Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Trzy lata później ukończył je jako magister licencjat prawa kanonicznego. Podstawą do nadania tytułu była praca *Przeszkoda wieku do małżeństwa w prawie żydowskim, rzymskim i germańskim*. W dniu 1 października 1963 r. podjął pracę na KUL jako asystent; 1 października 1965 r. został mianowany starszym asystentem, a 1 lutego 1968 r. – adiunktem. W dniu 13 grudnia 1967 r. otrzymał tytuł doktora prawa kanonicznego na podstawie rozprawy *Małżeńska przeszkoda wieku w prawodawstwie Kościoła Zachodniego do Soboru Trydenckiego*. Promotorem zarówno pracy magisterskiej, jak i rozprawy doktorskiej był ks. prof. dr hab. Józef Rybczyk. Pracę naukowo-dydaktyczną O. Zubert kontynuował jako adiunkt. Kolejnym etapem jego rozwoju był stopień doktora habilitowanego. Rozprawa pt. *Wiedza konieczna o heteroseksualności i trwałości małżeństwa w nauce prawa kanonicznego i jurysprudencji (1517-1917)*. *Studium historyczno-prawne* była podstawą nadania mu tego stopnia w roku 1981. W dniu 14 października 1983 r. został docentem na Wydziale Prawa Kanonicznego i Nauk Prawnych KUL; w 1992 r. uzyskał tytuł profesora i stanowisko profesora nadzwyczajnego, a w roku 1996 został mianowany profesorem zwyczajnym.

Ojciec profesor pełnił w latach 1984-2008 funkcję kuratora Katedry Prawa Sakramentów; w latach 1984-2009 kierownika Katedry Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego; w roku akademickim 2008/2009 kierownika Katedry Prawa Sakramentów i Instytutów Życia Konsekwowanego. Jako pracownik naukowy był promotorem 10 prac doktorskich oraz licznych prac magisterskich. Oprócz pracy naukowo-dydaktycznej o. prof. Bronisław Zubert był także członkiem senackiej Komisji do Spraw Nauki w KUL w roku akademickim 1992/1993 i 1998/99. Był także współredaktorem, wydawanych w Katowicach, *Studiów z prawa kościelnego*.

W dniu 30 września 2009 r. o. prof. Bronisław W. Zubert zakończył etatową pracę w KUL i podjął pracę w ramach umowy o dzieło. Od 1 paź-

dziennika 2009 r. pracował na Wydziale Prawa w Wyższej Szkole Bankowości i Finansów w Bielsku-Białej.

Ojciec profesor Bronisław W. Zubert był bardzo aktywny w pracy dydaktycznej. Od 1978 r. był wykładowcą prawa kanonicznego w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Katowicach-Panewnikach i w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Katowicach; prowadził ponadto wykłady: od roku 1996 na Wydziale Teologii Uniwersytetu Opolskiego, w Spiskiej Kapitule (Słowacja) w latach 1996-1998, w Velehradzie (Czechy) w latach 1998-2000; od roku 2009 w Wyższej Szkole Bankowości i Finansów w Bielsku-Białej. Aktywność Ojca profesora Zuberta na płaszczyźnie kościelnej i zakonnej wyrażała się w pełnieniu funkcji definitora prowincjalnego w latach 1986-1995 oraz wiceprzewodniczącego Sekcji Kanonistów przy Komisji Nauki Wiary Episkopatu Polski.

Prowadząc prace badawcze o. prof. Bronisław W. Zubert współpracował z liczącymi się ośrodkami badań kanonistycznych w Europie i świecie. Od 1 grudnia 1970 r. do 31 stycznia 1972 r. był stypendystą Fundacji Aleksandra Humboldta w Instytucie Prawa Kanonicznego na Wydziale Teologii Uniwersytetu w Monachium. Prace badawcze kontynuował w tym samym ośrodku od 1 sierpnia do 30 listopada 1972 r. Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się wokół problematyki prawa małżeńskiego. Kolejny raz stypendystą fundacji Humboldta został w roku 1996 i przebywał w Monachium od 15 czerwca do 15 września tego roku. Od 1 stycznia do 30 czerwca o. prof. Zubert był także stypendystą w Katolickim Uniwersytecie w Nijmegen (Holandia).

Interesującym obszarem zaangażowania naukowego o. prof. Zuberta było organizowanie sympozjów i konferencji naukowych. Organizowane przez niego sympozja dotyczyły głównie problematyki prawa zakonnego. Międzynarodowe konferencje – *Autonomia zakonów a Kościół partykularny*, *Służba i praca* czy *Forum internum i forum externum* były okazją do kontaktów międzynarodowych z autorytetami świata nauki. Obecni byli prelegenci z Rzymu, Budapesztu, Monachium.

Jako światowej sławy kanonista o. prof. Zubert był członkiem towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych: Towarzystwa Naukowego KUL, Stowarzyszenia Kanonistów Polskich, Societas Humboldtiana Polonorum (Poznań), Consociatio Internationalis pro Studio Iuris Canonici Promovendo (Rzym) oraz Iuris Canonici Medii Aevi Consociatio (Waszyngton-Monachium).

Jego osiągnięcia naukowe zostały docenione przez świat nauki oraz władze państwowe: w 2001 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, w 2005 r. Medalem Komisji Edukacji Narodo-

wej, w 2008 r. Złotym Medalem za Długoletnią Służbę; w 2011 r. wyróżniony tytułem doktora honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Pétera Pázmánya w Budapeszcie.

Zainteresowania badawcze Ojca Profesora obejmowały prawo małżeńskie i jego historię, prawo zakonne oraz prawo sakramentów świętych. Oprócz wspomnianych już dysertacji, które były podstawą nadania tytułu doktora i stopnia doktora habilitowanego, na szczególne podkreślenie zasługują prace z prawa zakonnego: *Komentarz do Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r.*, t. 2, cz. 3 (Lublin 1990) – publikacja ta została przetłumaczona na język czeski; rozdział poświęcony instytutom świeckim zamieszczony w: *Komentarz do Kodeksu Prawa Kanonicznego*, t. II/2, red. J. Krukowski (Pallottinum 2006).

W artykułach podejmował tematykę praktyki sakramentu pokuty w instytutach zakonnych, apostołstwa instytutów oraz dóbr materialnych. Publikacje o. prof. Zuberta ukazywały się nie tylko w języku polskim, ale także w językach obcych – niemieckim, angielskim, czeskim czy węgierskim. Dorobek naukowy Ojca profesora został zawarty w opublikowanym przez Wydawnictwo KUL w 2005 r. dziele pt. *Pro iure et vita. Wybór pism*.

Ojciec profesor Bronisław W. Zubert OFM zmarł 30 maja 2015 r. Pogrzeb odbył się w Katowicach-Panewnikach w dniu 20 czerwca; jego ciało zostało złożone na cmentarzu w kwaterze oo. Franciszkanów.

Ambroży Skorupa*

¹ Dr hab., Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II.